

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. София, 04.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Елка Атанасова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9416** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във връзка с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по касационна жалба на Я. И. П. от [населено място] срещу решение № 344 от 09.08.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 7794/2021 г. на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 116 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-002546/27.02.2019 г., издадено от началник група в СДВР, отдел Пътна полиция в частта, в която на Я. И. П., на основание чл. 179, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 37, ал. 3 от ЗДВП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено при недоказаност на фактите и обстоятелствата.. Счита за неправилни и необосновани мотивите на СРС, изградени въз основа на показанията на свидетеля А. Д., за който в жалбата се сочи, че не е присъствал на станалото ПТП. Оспорва се наличието на допуснато нарушение на чл.37 ал.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) тъй като при описанието на нарушението в АУАН и в НП не било отразено че автомобила, с който е реализирано ПТП, се е движел по същия път, от който е излязъл управлявания от касатора автомобил. Осповат се като неправилни и

недостовърни и щетите по въпросния автомобил, посочени в решението на СРС. Иска се отмяна на решението в частта, с която е потвърдено НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът Я. П. се явява лично, поддържа касационната жалба Иска събиране на гласни доказателства, което искане е отхвърлено от касационния състав, с оглед нормата на чл.220 от АПК.

Ответникът по касационната жалба, не явява и представлява.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XI касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено следното: За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителя А. Д., както и свидетелката Е. Г., която е управлявала другия автомобил, участник в станалото на 15.01.2019г. ПТП. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 15.01.2019 г. около 18:00 часа Я. П. е била паркирала автомобил м.С. С. на паркинг пред блок 457 в кв.М. в [населено място], ул.Д-р А. М.. При извършване на маневра "движение на заден ход" за излизане от паркинга Я. П. не пропуснала движещия се по ул.Д-р А. М. в посока ул.С., лек автомобил марка „Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от св.Г.. Последвал удар между двата автомобила, при което и двамата водачи преустановили движението на управляваните автомобили, излезли от същите и след като не постигнали съгласие за съставяне на двустранен протокол, били уведомени органите на полицията. При пристигането на полицейските служители бил съставен Протокол за ПТП № 1724880 от В. Г. - мл.автоконтрольор в ОПП - СДВР, а впоследствие и Акт за установяване на административно нарушение срещу Я. П. от св.Д., за нарушение на чл.37 ал.3 и на чл.150 от ЗДвП. Срещу съставения АУАН Я. П. подаде Възражение от 18.01.2019г., в което посочила че е управлявала автомобил при движение назад за излизане от паркинга, с ниска скорост, а видимостта ѝ била ограничена от паркирани автомобили. Оспорила извършването на второто нарушение по чл.150 от ЗДвП, като посочила че притежава валидно СУМПС, издадено в чужбина, придружено с легализиран превод на български език. Въз основа на съставения АУАН и при преценка за неоснователност на възражението срещу него, било издадено и НП № 19-4332-002546/27.02.2019 г. от началник група в СДВР, отдел Пътна полиция.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че при издаване и връчване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като е налице и валидна процедура по съставяне и връчване на АУАН. Приел е, че възражението на Я. П. за липсата на видимост е неоснователно, като е аргументирал този си извод със задълженията на водача на МПС, посочени в нормата на чл.40 ал.1 от ЗДвП. Приел е неоснователност на възражението и за неяснота на описанието на нарушението в НП, като е посочил е описанието на нарушението кореспондира с изявленията на двамата водачи, участници в ПТП и декларациите им, част от административнонаказателната преписка. Обсъдил е и възражението, че в АУАН не е вписан свидетел - очевидец на нарушението, което е допустимо, с оглед нормата на чл.40 ал.1 от ЗАНН. В заключение е извел извод за доказаност на осъществен състав на нарушението на чл.37 ал.3 от ЗДвП и законосъобразно определяне на административното наказание за това нарушение, в съответствие с чл.179 ал.1 т.5 от

ЗДвП.

В частта за нарушението на чл.150 от ЗДвП и наложеното за това нарушение наказание, СРС е отменил НП.

Административен съд София – град, XI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебен акт, в частта, в която е неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви. Правилно е констатирано извършването на нарушението на чл.37 ал.3 от ЗДвП въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства. Разпитан е актосъставителя Д., както и свидетел - очевидец на нарушението - св.Г. и са обсъдени писмените доказателства. Показанията на свидетелите са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Съгласно чл. 37, ал. 3 от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство, излизашо на път от крайпътна територия, като двор, предприятие, гараж, паркинг, бензиностанция и други подобни, е длъжен да пропусне пешеходците и пътните превозни средства, които се движат по този път. За да се приеме за нарушена посочената разпоредба следва водачът да е излизал от крайпътна територия. В конкретният случай, съдът споделя изводите на СРС, че П. е потеглила с автомобила от паркинг и навлизила в ул.Д-р А. М. при което е последвал удар в преминаващ по улицата автомобил. Доколкото производството няма за предмет обещание за причинени вследствие станалото ПТП вреди, известни неточности, допуснати при описанието на вредите от СРС, при липсата на спор относно факта на съприкосновение (удар) между двата автомобила, не се отразяват на законосъобразността на извода за осъществено нарушение по чл.37 ал.3 от ЗДвП, за което следва да се понесе и административнонаказателна отговорност.

По изложените съображения, доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс за отмяна на постановеното съдебно решение, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение в оспорената му част – оставено в сила..

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл.63 ал.2 т.5 от ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 344 от 09.08.2021 г., постановено по наказателно-административен характер дело № 7794/2021 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 116 състав, в частта, с която е потвърдено наказателно

постановление /НП/ № 19-4332-002546/27.02.2019 г., издадено от началник група в СДВР, отдел Пътна полиция за наложено на Я. И. П., на основание чл. 179, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 37, ал. 3 от ЗДвП..
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.